



संपादक
 दिपक मोरेश्वर नाईक

राज्यपालांच्या एजंटगिरीला चाप

केंद्रातील सत्ताधाऱ्यांच्या आशीर्वादाने घटनात्मक पदावर वर्षाी लावून त्यांच्याच इशान्याने राज्यातील सत्तार्थांयाना त्रास देण्याचे काम करणाऱ्या राज्यपालांना सर्वोच्च न्यायालयाने चांगलाच दणका दिला आहे. तामिळनाडूचे राज्यपाल आर. एन. रवी यांनी राज्य सरकारने मंजूर केलेली १० विधेयके अडवून ठेवली होती. राज्यपालांची ही कृती असंवैधानिक असल्याचे नमूद करत सर्वोच्च न्यायालयाने आर.एन. रवी यांच्यावर चांगलेच तारीरे ओढले आहेत. सत्ताधाऱ्यांनी मंजूर केलेल्या विधेयकांवर कुठलाही निर्णय न घेता राज्यपालांकडून ती विधेयके राजकीय हेतूने प्रलंबित ठेवण्याचे प्रकार आजकाल खुपच वाढत आहेत. महाराष्ट्रात तत्कालीन महाविकास आघाडी सरकारच्या सत्ताकाळातील राज्यपाल भगतसिंह कोश्यारी, पश्चिम बंगालमध्ये तत्कालीन तृणमूल काँग्रेस सरकारच्या सत्ताकाळात तत्कालीन राज्यपाल जगदीप धनखड आणि दिल्लीत तत्कालीन आम आदमी पक्षाच्या सत्ताकाळातील नायब राज्यपाल व्ही.के. सक्सेना यांनीही असे उपद्रयाप केले होते. ज्यामुळे राज्य सरकार आणि राज्यपालांमध्ये सातत्याने कुरकुरी सुरू असायच्या. महाराष्ट्रात विधान परिषदेच्या राज्यपाल नियुक्त आमदारांची यादी राज्य सरकारकडून मिळूनही भगतसिंह कोश्यारी या यादीवर तब्बली दीड वर्षांहून अधिक काळ मांडी घालून बसले होते. मुंबई उच्च न्यायालयाने कठोर शब्दात सुनावूनही कोश्यारी कान पाडून गप्प होते. यादीवर निर्णय घेण्यासाठी संविधानाने कुठलीही कालमर्यादा आखून दिलेली नसल्याने राज्यपालांनी आपल्या विवेकबुद्धीचा वापर करून निर्णय घेणे अपेक्षित होते. याच पळवाटेचा गैरफायदा कोश्यारींनी उचलला आणि अखेरपर्यंत या यादीवर निर्णय झालाच नाही. मविआचे सरकार पाडण्यात आणि महायुतीचे सरकार स्थापन करण्यात भगतसिंह कोश्यारींच्या असंवैधानिक कृतीची कशी मदत झाली, याचे दाखले तर खुद्द सर्वोच्च न्यायालयानेच दिले आहेत. तरीही या घटनात्मक पदाचा दुरुपयोग सुरूच आहे. राष्ट्रपती जसे राष्ट्राचे प्रमुख असतात, त्याचप्रमाणे राज्यपाल हे राज्याचे प्रमुख असतात. राष्ट्रपती वेगवेगळ्या राज्यांमध्ये राज्यपालांची नियुक्ती करत असले, तरी ही नियुक्ती केंद्राच्या सल्ल्यानुसार होत असल्याने राज्यपालांच्या राजकीय तटस्थतेवर आणि निष्पक्षतेवर सुरूवातीपासूनच प्रश्नचिन्ह उप्पित्यत होत आले आहे. याआधीही काँग्रेस वा आघाडी सरकारच्या काळात राज्यपालांच्या भूमिकेवर आक्षेप घेण्यात येत होते, तीच परिस्थिती भाजपप्रणित एन०डीए सरकारच्या काळातही सुरू आहे. राज्यपालांना संविधानानुसार विविध भूमिका आणि अधिकार आहेत, जसे की राज्य विधिमंडळाने मंजूर केलेल्या विधेयकांना मान्यता देणे, मुख्यमंत्री आणि इतर मंत्र्यांची आणि इतर निर्णय झालाच नाही. परिस्थितीबद्दल अहवाल पाठवणे आणि काही राज्यांमध्ये विशेष जबाबदाऱ्या बजावणे. मात्र, या भूमिका आणि अधिकार बहुतेकदा राज्यपालांच्या विवेकबुद्धीच्या अधीन असल्याने या भूमिका बजावताना निवडून आलेल्या राज्य सरकारशी त्यांचा संघर्ष होतो. यामागेचे कारणही स्पष्ट आहे, विरोधी पक्षाचे सरकार असलेल्या राज्यात लक्ष ठेवण्यासाठी किंवा राजकीय गुंतागुंत निर्माण करण्याच्या उद्देशानेच त्यांना केंद्राकडून पाठवलेले असते. त्यामुळे बहुतांश राज्यपाल हे केंद्र सरकारचे एजंट म्हणून काम करीत असतात. परिणामी त्यांचा आणि सत्ताधाऱ्यांचा उघड संघर्ष सुरू असतो. तामिळनाडूमध्येही काही वेगळे सुरू नव्हते. राज्यपाल आर. एन. रवी यांनी तामिळनाडू सरकारची १० विधेयके अडवून ठेवली होती. यातील सर्वात जुने विधेयक जानेवारी २०२० चे आहे. त्यातही महत्त्वाचे म्हणजे यातील अनेक विधेयकांना विधानसभेने पुन्हा मंजुरी देऊन राज्यपालांकडे पाठविले होते. राज्यपालांनी परत पाठवलेल्या विधेयकावर विधानसभेने पुनर्विचार करून ते विधेयक दुसऱ्यांदा राज्यपालांकडे पाठविल्यानंतर त्याला मान्यता द्यावीच लागते. पहिल्या विधेयकापेक्षा दुसरे विधेयक वेगळे असेल तरच अयवाद म्हणून त्याकडे पाहता येते. मात्र, तरीही राज्यपालांनी दीर्घकाळ या विधेयकांवर निर्णय घेतला नाही. ही विधेयके राष्ट्रपतींच्या विचारार्थ पाठविणार असल्याचे कारण राज्यपाल रवी सातत्याने देत राहिले. राज्यपालांची ही कृती बेकायदेशीर आणि कायद्याचे उल्लंघन असल्याचे सर्वोच्च न्यायालयाने न्यायाधीश. जे. बी. पारदीवाला आणि न्यायाधीश. आर. महादेवन यांच्या खंडपीठाने म्हटले आहे. तसेच राज्यपालांकडे दुसऱ्यांदा विधेयके सादर केल्याच्या तारखेपासून ही विधेयके मंजूर झाल्याचे मानले जाईल, असेही खंडपीठाने स्पष्ट केले आहे. लोकशाहीत आमदारांना जनतेने निवडून दिलेले असते. त्यामुळे सत्ताधाऱ्यांच्या अधिकारावर राज्यपाल अतिक्रमण करू शकत नाहीत. संविधानात कालमर्यादिचा उल्लेख नसला तरी राज्यपाल अंतत काळासाठी विधेयकांना अडकवून ठेवू शकत नाहीत. विधेयके अडवण्याचा कोणताही विशेष अधिकार राज्यपालांकडे नाही. संविधानानुसार त्यांना सत्ताधाऱ्यांच्या सल्ल्याने काम केलेच पाहिजे. राज्यपालांनी संसदीय लोकशाहीच्या परंपरेचा आदर राखून वागले पाहिजे. जनतेने निवडून दिलेल्या सरकारचा आदर राखायला हवा. राज्यपालांनी मित्र, तत्त्वज्ञ या नात्याने संविधानाद्वारे घेतलेल्या शपथेद्वारे आपली भूमिका पार पाडणे अपेक्षित आहे, प्रत्यक्षात राज्य सरकारने पारित केलेली राज्यपालांकडे ठेवण्याची राज्यपालांची कृती म्हणजे विश्वासभेदाचा गळा दाबण्यासारखीच आहे. राज्य सरकारचे अधिकार कमकुवत होतील, अशा निर्णयांना आम्ही समर्थन देणार नाही, असे तामिळनाडूच्या प्रकरणात सर्वोच्च न्यायालयाने स्पष्ट केले आहे. मुंबई उच्च न्यायालयानेही कोश्यारींच्या घटनाबाह्य कृतींवर वेळीच निर्णय दिला असता, तर कदाचित महाराष्ट्रात राजकीय सत्तासंघर्षाची वेळ आली नसती. असो. सर्वोच्च न्यायालयाने तरी तामिळनाडूच्या राज्यपालांच्या एजंटगिरीला वेळीच चाप लावला, हेही नसे थोडके.

आजही आपल्याकडे सुमारे ३८ टक्के लोकांकडेच आरोग्यविषयाचे कवच आहे, असे आकडेवारी सांगते. परवडतील अशा दरात वैद्यकीय उपचार मिळणे हा नागरिकांचा मूलभूत हक्क आहे आणि यासाठी सरकारी रुग्णालये तेवढ्या तोंडीची बनविण्याची जबाबदारीही सरकारवर आहे. मात्र इतकी सक्षम सरकारी रुग्णालये नसल्याने लोकांना खासगी रुग्णालयांकडे जाण्याशिवाय पर्याय नसतो.

पुण्यातील दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात झालेल्या प्रकारानंतर पुण्यात, तसेच समाजमाध्यमांवर प्रतिक्रियांचा खच पडला. त्यात उलट-सुलट चर्चा झाली. काहींनी अकारण नको त्या गोष्टीही याच्याशी जोडल्या. सध्या तर ‘ब्रेकिंग न्यूज’ आणि ‘मीडिया ट्रायल’च्या जमान्यात पुढची ब्रेकिंग न्यूज येईपर्यंत दोन-चार दिवस विषय तापवत ठेवला जातो. पुढे त्या गोष्टींमधील सत्य चौकशीअंती बाहेर आले की नाही, याची कोणीच दखल घेत नाही. याही प्रकरणात यथावकाश चौकशी समिती, ग्राहक मंच येथे साक्षी-पुरावे, कायदा यांना अनुसरून तथ्य पुढे येईलच. या प्रकरणात दोषींवर कायद्याप्रमाणे कडक कारवाई व्हायलाच पाहिजे. मात्र, या सर्व प्रकरणांमुळे आपली सार्वजनिक आरोग्य व्यवस्था किती सक्षम असणे गरजेचे आहे, हेही आभोरेखित झाले. आजही आपल्याकडे सुमारे ३८ टक्के लोकांकडेच आरोग्यविषयाचे कवच आहे, असे आकडेवारी सांगते. परवडतील अशा दरात वैद्यकीय उपचार मिळणे हा नागरिकांचा मूलभूत हक्क आहे आणि यासाठी सरकारी रुग्णालये तेवढ्या तोंडीची बनविण्याची जबाबदारीही सरकारवर आहे. मात्र इतकी सक्षम सरकारी रुग्णालंये नसल्याने लोकांना खासगी रुग्णालयांकडे जाण्याशिवाय पर्याय नसतो.

या प्रकरणी ज्यांनी त्यांनी खासगी रुग्णालयांबाबत आगपाखड केली, त्यांले किती जण वेळ आल्यावर सरकारी रुग्णालयांत जाऊन उपचार घेतलं? गेल्या काही वर्षांपासून डॉक्टर-रुग्णालय आणि रुग्ण हे नाते दुर्दुर्लभात अडकलेले दिसून येते. यातील वादाचे प्रमुख कारण हे रुग्णालयातील बिल हे असते. तातडीचे

दुष्टचक्रात ‘डॉक्टर-पेशंट’ नाते



वैद्यकीय उपचार हे, ‘हे पोलिस प्रकरण आहे... पैसे भरले नाहीत’ या कारणांस्तव थांबविता येणार नाहीत, असे सर्वोच्च न्यायालयाचे स्पष्ट निकाल आहेत, याची माहिती नागरिकांनी आणि रुग्णालयांनी करून घ्यावी. खासगी रुग्णालयांत जे बिल होते त्यामध्ये डॉक्टरांचा हिस्सा तुलनेने कमी असतो. परंतु डॉक्टरच लुटतात, असा समज सर्वत्र पसरला आहे. या पार्श्वभूमीवर दोन्ही बाजूंचा वेध घेणे आवश्यक ठरते.

इतर कुठल्याही व्यावसायिकाचा विचार करता, डॉक्टरांना देवाचे दुसरे रूप म्हणून ओळखले जाते, याबाबत दुमत नसावे. आणि इथे ‘भक्तां’ची गल्लत होते. डॉक्टर जर का देव असेल, तर त्याची विटंबना (हल्ला) करू नका, आणि डॉक्टर जर देव नसेल तर त्याच्या मर्यादा ओळखा. सध्या परिस्थिती खरोखर इतकी गंभीर झाली आहे की ‘सेव्ह द सेव्हअर’ असे म्हणायची वेळ आली आहे. कारण ताच्या प्रकरणात नामसाध्यांमुळे भलत्याच डॉक्टरच्या रुग्णालयाची तोडफोड झाली आणि याचा त्रास तेथील अन्य रुग्णांनाही झाला. माजी राष्ट्रपती प्रणव मुखर्जी यांनीदेखील एका समारंभात याबद्दल चिंता व्यक्त केली होती. डॉक्टरांवरील हल्ले न थांबल्यास डॉक्टर औषधाला देखील मिळणार नाही, असे ते तेव्हा म्हणाले होते.

एक अपूर्ण शास्त्र

वैद्यक शास्त्र हे एक ‘अपूर्ण शास्त्र’ म्हणून ओळखले जाते. अजब गुंतागुंतीचे यंत्र समजल्या जाणाऱ्या आपल्या शरीराची पूर्ण ओळख अजूनही झालेली नाही, हे अनेक डॉक्टरदेखील मान्य करतात. व्यक्ती तितक्या प्रकृती असल्याने प्रत्येकावरील उपचारांचा परिणामही वेगवेगळा ठरतो. एखाद्या आजारावर उपचार करण्याच्या वेगवेगळ्या; पण मान्यताप्राप्त व वर्षानुवर्षे वापरलेल्या पद्धती असतात. प्रत्येक उपचार पद्धतीचे स्वतःचे फायदे-तोटे असतात.

‘रुग्ण सेवा हीच ईश्वर सेवा’ हे शब्द आता एकीवातच चांगले वाटतात. ‘खिशात पैसा तरच उपचारां’ असा कारभार बहुतांश सगळ्याच रुग्णालयांत सर्रास सुरू आहे. प्रसूतीसाठी आलेल्या महिलेला पैसे भरा तरच दाखल करून घेणार, असा प्रकार पुण्यातील दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात घडला. रुग्णालयाच्या बेजबाबदारपणामुळे महिलेला जीव गमवावा लागला, अशी संतापजनक घटना दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात घडली.

पैशांअभावी उपचारास नकार ही दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयातील पहिलीच घटना आहे असे नाही, तर पैशांअभावी उपचारास नकार दिल्याच्या घटना याआधी देखील उघडकीस आल्या आहेत. त्यामुळे रुग्ण सेवेच्या नावाखाली ‘आरोग्याचा बाजारच मांडला’ आहे.

सांस्कृतिक राजधानी असलेल्या पुण्यातील दीनानाथ मंगेशकर या धर्मादाय नोंदणी असलेल्या रुग्णालयातच रुग्णसेवेला तडा गेला आहे. गर्भवती महिलेवर वेळीच उपचार न केल्याने तिचा मृत्यू झाल्याची धक्कादायक घटना दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात घडली. ‘एका गर्भवती महिलेला उपचारासाठी दाखल करण्याआधी १० लाख रुपये भरा, त्यानंतर दाखल केले जाईल’, असा संतापजनक प्रकार पुण्यातील दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात घडला. वेदना सहन होत नसल्याने महिलेला प्रसूतीसाठी अन्य रुग्णालयात दाखल केले; मात्र महिलेने दोन जुळ्या मुलींना जन्म दिला आणि महिलेचा मृत्यू झाला. या घटनेनंतर सर्वत्र संताप व्यक्त होत आहे. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी घटनेची गंभीर दखल घेत चौकशीचे आदेश जारी केले. चौकशी होणार, लहान माशांवर कारवाई होणार, काही दिवसांनी सगळे काही शांत आणि दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयाचा कारभार पुन्हा सुरळीत सुरू होणार; मात्र त्या दोन जुळ्या मुलींची काय चूक? आईने जन्म दिला आणि आईचे तोंड बघण्याचे सुख मुलींच्या आयुष्यात नाही! ही खंत आयुष्यभर त्या दोन्ही मुलींच्या मनात घर करून राहणार.

दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात घडलेल्या घटनेनंतर राज्यातील राज्‍यकल्यांनी या प्रकरणाची गंभीर दखल घेत यापुढे असा प्रकार घडणार नाही, यासाठी कठोर पाऊल

खासगीकरणावर लगाम।

राज्यातील सरकारी रुग्णालयात योग्य उपचार पद्धती यामुळे रुग्ण सरकारी रुग्णालयात उपचारासाठी दाखल होतात; मात्र सरकारी रुग्णालयात औषधांचा तुटवडा, रिक पदे यामुळे रुग्णालयाची आरोग्य व्यवस्था कोलमडली आहे. सरकारी रुग्णालये अधिक सक्षम करणे, रिक पदे भरणे यावर जोर देणे गरजेचे असताना खासगी कंत्राटदाराच्या हाती सरकारी रुग्णालयांची जबाबदारी सोपविण्यात आली आहे. खासगी सुरक्षारक्षक, कंत्राटी कामगार यामुळे सरकारी रुग्णालयांची प्रतिमा मलिन झाली आहे. त्यामुळे सरकारी रुग्णालयात रिक पदे कायमस्वरूपी भरणे यावर लक्ष केंद्रित करत खासगीकरणावर लगाम घालणे काळजी गरज बनली आहे.

उचलणे गरजेचे आहे, अन्यथा अशा घटना घडणार, चौकशीचे आदेश पारित होणार आणि निष्पाप लोकांचा जीव जाणार. रुग्णालयात येणाऱ्या प्रत्येक रुग्णावर योग्य उपचार करणे रुग्णालय प्रशासनाची जबाबदारी असून, रुग्णांच्या जीवाशी खेळ करणाऱ्यांवर कठोर कारवाईसाठी कठोर कायदा अंमलात आणणे गरजेचे आहे, अन्यथा पैशांसाठी रुग्णांचा जीव कवडीमोलाचा, असे म्हणणे वाचगे ठरणार नाही.

भंडारा जिल्हा रुग्णालयातील शिशू केअर सेंटरमध्ये अग्निभडका उडाला आणि १० निष्पाप चिमुकल्यांचा जीव गेला. भांडूप येथील ड्रीम मॉलमध्ये अग्निभडका उडाला आणि ११ निष्पाप लोकांचा बळी गेला. या घटनेनंतर चौकशीचे आदेश, काही दिवस ओरड नंतर सगळं शांत. खासगी रुग्णालय असो वा सरकारी रुग्णालय; रुग्णालयात घडणारे असे धक्कादायक प्रकार यामुळे वैद्यकीय व्यवस्थेवर आणि सुविधांवर प्रश्न चिन्ह उपस्थित होणे स्वाभाविक आहे.

रुग्णालयात घटना घडली की, चौकशी समिती स्थापन, दोषींवर कारवाई असा सगळा घटनाक्रम बघायला मिळतो. परंतु भविष्यात अशी घटना होऊ नये यासाठी वरिष्ठ अधिकारी, राजकीय नेत्यांनी लक्ष घालणे गरजेचे आहे, अन्यथा काही बेजबाबदार आणि असंवेदशील रुग्णालयांमुळे अशा घटना वारंवार घडतच राहणार, हेही तितकेच खरे.

अंथरुण पाहून पाय पसरण्याचा साक्षात्कार

जाहीरनाम्यात लाडक्या बहिणींना दरमहा २१०० रुपये देण्यापाठोपाठ शेतकरी कर्ममाफी, शेतकरी सन्माननिधीची रक्कम १५ हजार रुपये आणि किमान आधारभूत किमतीवर (एमएसपी) २० टक्के अनुदान, हे दुसऱ्या क्रमांकाचे आश्वासन आहे. एकनाथ शिंदे, देवेंद्र फडणवीस आणि अजित पवार या त्रयीच्या छायाचित्रांहून हा वचननामा प्रसिद्ध झाला होता. तेव्हासुद्धा अर्थमंत्री असूनही मृग गिळून गप्प राहिलेल्या अजितदादांना निवडणुकीनंतर ‘अंथरुण पाहून पाय पसरायचे असतात,’ असा साक्षात्कार झाल्याचे दिसते. आता कर्ममाफीच्या विषयावरून निरनिराळ्या कोलांटउड्या मारणाऱ्या महायुतीच्या नेत्यांमध्ये सर्वात लक्षवेधी ठरले कृषिमंत्री



नसला तरी खपून जाते; कानांवर मात्र कृषिमंत्र्यांसारखे नियंत्रण हवे!

राज्यात बळीराजाची अवस्था विकट आहे, यात शंकाच नाही. एकीकडे खते-बियाणे, कीटकनाशके आणि कृषिसाहित्याचे दिवसेंदिवस वाढणारे दर, मजुरीच्या दरातील वाढ; तर दुसरीकडे वेगाने कोसळणारे पिकांचे भाव हे चित्र शेतकऱ्यांच्या पाचवीला पुजले आहे. वेळेवेळी येणाऱ्या नैसर्गिक आपत्ती अडचणींत भरच घाततात. नापिकी आणि कर्मबाजारीला कंटाळून राज्यात दररोज शेतकरी मरणाला जवळ करत आहेत. अशा वेळी त्याला दिलासा देण्यासाठी तातडीचे आणि दीर्घकालीन, अशा दोन्ही उपायांची गरज आहे. दीर्घकालीन उपायांमध्ये सिंचनाच्या व्यवस्था बळकट करणे, शेतीची उत्पादकता

माणिकराव कोकाटे. शेतकऱ्यांशी संभाषित खाल्याचे मंत्री असूनही ‘शेतकरी कर्ममाफी हा विषय आपला नाहीच,’ असे सांगून त्यांनी मुख्यमंत्री-उपमुख्यमंत्र्यांकडे बोट दाखविले. इतकेच नव्हे, तर ‘हा विषय आपण ऐकलाच नाही,’ अशीही पुष्टी त्यांनी जोडली आहे. माजी मुख्यमंत्री मनोहर जोशी यांनाही असेच व्यासपीठावर शेजारी बसलेल्यांची वादग्रस्त वक्तव्ये ऐकू येत नसत, याची या निमित्ताने आठवण होते. राजकारणात हल्ली बोलताना तोंडावर ताबा

बाउसर्स ठेवणे सुरू झाले आहे.

वैफिकीर आपण, दोष डॉक्टरांना?

वैद्यकीय निष्फळजीच्या प्रकरणांत बरेचदा ‘औषध न घेे असोच येथा, पथ्य न करी सर्वथा, न मिळे आलिया पदार्था, तो येक मूर्ख’ असे रामदासस्वामींनी दासबोधात सांगून ठेवले आहे, ते दिसून येते. कायदा असो वा वैद्यकीय उपचार, प्रत्येक प्रकरण हे वेगळे असते. त्यामुळे दुसऱ्याला लागू झालेला निकाल किंवा औषध हे आपल्याला चालेलच, असे नसते. एकीकडे बेफामपणे गाडी चालवायची आणि अपघाताला निमंत्रण द्यायचे, किंवा डॉक्टरांनी, दारू पिऊ नका, असे सांगितले तरी खूप यायची आणि मग कितीही लिव्हर निकामी झाले कि त्या परत उराम व्हाव्यात म्हणून डॉक्टरांकडे जायचे, किंवा चाचणी अहवालात शुगर कमी दिसावी म्हणून फक्त दोन दिवस अजिबातच गोड खायचे नाही आणि मग शुगर कमी होत नाही म्हणून ओरडायचे, इंटरनेटस्कन माहिती घेऊन स्वतःचे स्वतःच उपचार करायचे आणि या सर्व प्रकारात गुण आला नाही, आजार बरा झाला नाही म्हणून खापर असपाय फोडायचे आणि शेवटी डॉक्टरांनाच मारायचे आणि बिल कमी करून घ्यायचे, असेही प्रकार घडत असल्याचे दिसते. आपल्या उपचारांचे पेपर्स, रिपोर्ट्स आदी मागण्याचा रुग्णालयात हक्क असतोच. त्याचप्रमाणे एखाद्या रुग्णालयातील उपचार परवडत नसतील किंवा रुग्णालयावर वि्र्वास नसेल, तर डिस्चार्ज घेण्याचा हक्क देखील रुग्णाला आहे. मात्र अशा वेळी पहिले रुग्णालय ‘वैद्यकीय सल्ल्याच्या विरुद्ध डिस्चार्ज घेतला’ असे लिहून घेते आणि पुढे काही गुंतागुंत झाल्यास त्याची जबाबदारी त्या रुग्णालयावर राहत नाही.

एकंदरीतच सध्या सामाजमधील सहनशीलता संपत चालली आहे. सोशल मीडियावरती अभिव्यक्ती स्वातंत्र्याच्या नावाखाली ज्या काही प्रतिक्रिया लिहिल्या जातात त्याला तर काही धर्बबंधच नाही. खऱ्याचक गदीत गाडीचा थोडासा जरी धक्का लागला तरी लोक प्रचंड हमरीतुमरींवर आल्याचे दिसून येते. ‘कमीत कमी कायदे आणि कमीत कमी रुग्णालय’ ही आदर्श वेवस्था अशक्य आहे, परंतु त्या दिशेने प्रयत्न व्हायला काय हरवत आहे?

आरोग्याचा बाजार मांडलाय!



राज्यात विश्वस्त रुग्णालयांसाठी भूखंड देताना रुग्णालयातील ३९ टक्के खाटा (बेड) हे गरीब रुग्णांसाठी आरक्षित करण्याची अट घालण्यात आली आहे; मात्र ज्यावेळी लोकप्रतिनिधी गरीब रुग्णांसाठी या खाटा उपलब्ध करून देण्यासाठी रुग्णालयांकडे संपर्क करतात, त्यावेळी खाटा उपलब्ध नसल्याचे सांगितले जाते, असा अनुभव लोकप्रतिनिधींना आला आहे. त्याचबरोबर आरक्षित जागांवर बोगस सरग दाखवून सरकारकडून खासगी रुग्णालये पैसे उकळतात. त्यामुळे धर्मदाय रुग्णालयावर नियंत्रण आणणे काळजी गरज बनली आहे.

सार्वजनिक आरोग्याच्या क्षेत्रातून येणाऱ्या नकारात्मक आणि दुःखद घटना नित्याच्या होणे, हे आरोग्य व्यवस्थेचे अपयशच. महाराष्ट्रात नांदेड आणि छत्रपती संभाजीनगर येथे सरकारी रुग्णालयांत घडलेल्या मृत्यू तांडवांमुळे देशाला हेलावून टाकले. नांदेडमध्ये १६ नवजात बाळ्यंसह ३१ जणांचा मृत्यू होणे, ही सामान्य घटना नाही.

राज्यातील बहुतांश शासकीय रुग्णालयांमध्ये हीच स्थिती आहे. सर्व शासकीय रुग्णालयांतील कमतरता दूर करण्यासाठी आणि डॉक्टरांच्या रिक्त जागा भरण्यासाठी पावले उचलणे गरजेचे आहे. रिक्त पदे भरणे, पुरेसा औषधसाठी उपलब्ध करणे, रुग्ण व रुग्णांचा नातेवाईकांबरोबर संयमाने वागणे याचे धडे देणे यावर राज्य सरकारने लक्ष केंद्रित करणे काळजी गरज बनली आहे.

वाढवणे, खते-बियाण्यांसह नवे तंत्रज्ञान सर्वसामान्यांच्या आवाक्यात आणणे, यांसह सर्वांत महत्त्वाचे म्हणजे शेतीमालाला पुरेसा दर देणे अतिशय महत्त्वाचे आहे. तातडीच्या उपायांमध्ये कर्ममाफीचा पर्याय पूर्वीपासून काही अभ्यासकांकडून मांडला जातो. यापूर्वी सन १९९० मध्ये व्ही. पी. सिंग सरकारने दिलेली माफी, त्यानंतर सन २००८ मध्ये संयुक्त पुरोगामी सरकारने दिलेली ७१ हजार कोटी रुपयांची सर्वात मोठी कर्ममाफी, यांबरोबरच देवेंद्र फडणवीस मुख्यमंत्री असताना आणि नंतर उद्धव ठाकरे यांच्या कार्यकाळात अशा मोठ्या कर्ममाफी योजना झाल्या. त्यातून शेतकऱ्यांचे सर्वच प्रश्न सुटले नाहीत; मात्र तत्कालीन अडणणीतून त्यांना नक्कीच दिलासा मिळाला आणि पुढील पीककर्स मिळविण्याचा त्याचा मार्ग मोकळा झाला, हे सर्वच जण मान्य करतात.

शांतता की शत्रुत्व?



आणि नंतर संघर्ष अशा केंद्र आणि राज्याच्या संयत धोरणाला आता कुठे यश मिळू लागले आहे.

ग्रीन कॉर्नडोरमधील कोंदी दूर करून विकासाच्या योजनांच्या सर्वदूर समन्यायी वाटपाची योजना केंद्राने आखली. राज्यांच्या मदतीने माओवाद्यांचे पुनर्वसन केले. नव्या भारताची भक्कम प्रतिमा केवळ लाभदायी योजनांमुळे नाही, तर नागरिकांमध्ये सुरक्षेबद्दलचा खंबीर विश्वास तयार करण्याच्या प्रयत्नांमुळे रुजली. माओवाद्यांनी प्रामाणिक व्यवस्थेपुढे छिन्निर्विच्छन्न लत्तरे टांगली. गृह मंत्रालयाने प्रशासनाचा निश्चय भंगू दिला नाही. माओवादी संघटनांवरील बंदी उठवावी, तुरुंगातील माओवादी नेत्यांची सुटका करावी, माओवादग्रस्त भागातील सुरक्षा तळ बंद करावेत आदी अटी घालून माओवाद्यांनी यापुर्वीही संवादाची शक्यता वर्तविली होती. भाकप (माओवादी) केंद्रीय समितीचा प्रवक्ता अमथ याेने आता चर्चेच्या पूर्वअटींमध्ये तत्काळ युद्धबंदी आणि सुरक्षा दलांना माघारी बोलविण्याचे आवाहन केले. चारशेहून अधिक माओवादी मारल्याची कबुली दिली.

महिला माओवाद्यांवर लैंगिक अत्याचार करून अनेकांना फाशी दिल्याचा त्यांचा आरोप आहे. देशातील सर्वाधिक माओवादग्रस्त जिल्ह्यांची संख्या वाढाहून सहावर आली आहे. आता आलेल्या माओवाद्यांच्या प्रस्तावामागे सुरक्षा दलांच्या नियोजनबद्ध प्रशासनाचा वाटा आहे. गौण खनिजांच्या व्यवस्थापनासाठी गडचिरोलीत पोहचलेले जिल्हा खनिकर्म प्राधिकरण हा विकासाचा टप्पा आहे. आत्मसमर्पणाच्या प्रस्तावाचे अथोरेखन करून सरकारने कणखर भूमिका घेतली हे महत्त्वाचे. स्पष्ट आणि प्रामाणिक पुढाकाराखेरीज सरकारी कारवाया न थांबविण्याच्या इशान्यातून सरकारी आत्मविश्वास झळकला. ‘लिबरल असलो तरी लेचेपेचे नाहीत’ या सरकारी प्रस्तावाला विरोधी पक्षांनीही पाठिंबा द्यावा. शांतता सन्मानाच हवी आहे. संविधानानुसार चर्चेसाठी पुढाकार घेणारे माओवादी देशाचे शत्रू कुसे असू शकतील?

■**ठाणे** : ठाणे जिल्ह्यातील प्रत्येक घरात शुद्ध पाण्याचा पुरवठा व्हावा, या उद्देशाने केंद्र सरकारच्या माध्यमातून 'हर घर जल' योजना राबविण्यात येत आहे. या योजनेतील कामे २०२४ पर्यंत पूर्ण करण्यासाठी जिल्हा परिषद पाणीपुरवठा विभागातर्फे निविदा प्रक्रिया राबवून ही कामे पूर्ण केली जात आहे. परंतु या योजनेसाठी दीर्घकालीन तसेच मोठ्या निधींची आवश्यकता असल्याने निधीअभावी जिल्ह्यात या योजनेचे तीनतेरा वाजले आहेत.

यंदा मार्च महिन्यापासूनच ऊनाच्या झळा लागू लागल्या आहेत. उन्हाळ्यात जिल्ह्यातील पाणीटंचाई तीव्र होत असताना पाण्यापेक्षा फक्त विविध शासकीय योजनांचा महापूरच अधिक वाहत असल्याचे चित्र पहावयास मिळत आहे. मागील

पंचवीस वर्षांचा आढावा घेतला तर जिल्ह्यातील पाणीटंचाई कमी व्हावी म्हणून अनेक योजनांची घोषणा करण्यात आली. मात्र योजना पूर्ण करण्यासाठी लागत असणाऱ्या निधींचा दुष्काळ असताना जिल्ह्यात पाणीटंचाईची झळ दिवसोदिवस वाढत असल्याचे दिसून येत आहे.

जल स्वराज्य, राष्ट्रीयपेय जल, भारत निर्माण, हर घर जल, जल जीवन मिशन अशा अनेक योजना फक्त कागदापुरत्या उरल्या आहेत. प्रत्येक घरात शुद्ध गुणवत्तापूर्ण पाणी देण्यासाठी शासनाची बहुचर्चित घर जल योजनेची जिल्ह्यात प्रभावी अंमलबजावणी होऊ शकली नाही. पाणीपुरवठा विभागाच्या अकार्यक्षम यंत्रणामुळे ग्रामीण परिसरातील गावे, पाडे, विशेषतः आदिवासी पाडे तहानलेलेच आहेत.

■**नवी मुंबई** : नेरूळ सेक्टर ३० येथे नवी मुंबई मनपाचे सुमारे ७ कोटी ७५ लाख खर्च करून महानगरपालिकेने सुसज्ज अशी शाळा बांधली आहे. कोटयवधी रुपये खर्च करून उभी केलेली ही इमारत विद्यार्थ्यांविना धूळखात पडून आहे. या प्रकरणी शिवसेना (उबाठा) उपशहर प्रमुख यांनी आयुक्तांना शाळा सुरू करावी, असे निवेदन दिले असून शाळा जून मध्ये सुरू न केल्यास शिवसेना स्ट्राईलने आंदोलन केले जाईल, असा इशारा दिला आहे. नेरूळ सेक्टर ३० येथील भूखंड क्रमांक ८अ ए येथे भव्य शाळा इमारत बांधण्यात आली आहे. शिक्षण विभागाकडे इमारत सुपूर्द करण्यात आली आहे. मात्र गेले अनेक महिने ही इमारत धूळखात पडून आहे. सुमारे ७ कोटी ७५ लाख खर्च करून महानगरपालिकेने सुसज्ज अशी शाळा बांधली आहे. या शाळेचे काम पूर्ण झाले असून अभियांत्रिकी विभागाने या इमारतीला भोगवटा प्रमाणपत्र प्राप्त करून घेऊन ही इमारत ११ नोव्हेंबर २०२४ रोजी

७ कोटी ७५ लाखांची महापालिकेची शाळा धूळखात



मालमत्ता विभागास हस्तांतरित केली.

मालमत्ता विभागाने त्यांच्या विभागाची कार्यपुर्तता करून ३० जानेवारीला शिक्षण विभागाकडे हस्तांतरित करत असल्याचे पत्र दिल्याचा दावा शिवसेना (उबाठा) उपशहर प्रमुख समीर बागवान यांनी केला आहे. नवी मुंबई महानगरपालिकेच्या सेक्टर-५० येथील शाळाक्रमांक ९३ या शाळेमध्ये सीबीएससी शिक्षण पद्धतीनुसार बालवाडी ते इयत्ता आठवीपर्यंत प्रवेश प्रक्रियेसाठी ५२५ पेक्षा

जास्त अर्ज प्राप्त झाले होते, यातील ५०० पेक्षा अधिक विद्यार्थी प्रतीक्षा यादीत आहेत. एकीकडे एवढी मोठी प्रतीक्षा यादी आहे, जी शाळा आहे त्यात जागा कमी पडत आहे, तर दुसरीकडे शाळा इमारत उभी असून सर्व व्यवस्था असताना शाळा सुरू केली जात ना-ही. त्यामुळे प्रतीक्षा यादीतील मुलांवर अन्याय होत असल्याची प्रतिक्रिया अनेक पालकांनी व्यक्त केली आहे.

“कोटयवधी रुपये खर्च करून बांधलेली इमारत धूळखात पडून आहे. ही शाळा लवकरात लवकर सुरू करावी. आम्ही आयुक्त यांना निवेदन दिले आहे. जर शाळा सुरू झाली नाही, मगजु विद्यार्थ्यांचे शैक्षणिक वर्ष वाया जाईल तसे झाले तर शिवसेनेला स्ट्राईलने आंदोलन करण्यात येईल.”

- समीर बागवान, उपशहर प्रमुख-शिवसेना

“तांत्रिक बाब पूर्ण करून शाळा सुरू करण्यास किमान सहा महिन्यांचा कालावधी लागेल. आम्ही लवकरात लवकर शाळा सुरू करण्याचा प्रयत्न करीत आहोत.”

- संघिमित्र खिलारे, उपायुक्त शिक्षण विभाग

जिल्ह्यात ‘हर घर जल’ योजनेस ‘घर घर’ निधीअभावी जलजीवन मिशनचे तीनतेरा



गुन्हेगारांचा माग काढणे सोयीचे होणार

राज्य शासनाची संकल्पना आणि लोकसहभाग यातून निर्माण होणाऱ्या सीसी कॅमेऱ्याचे जाळे यामुळे सुरक्षेचे एक कवच तयार होणार आहे. भौगोलिक क्षेत्र मोठे असलेल्या परिसरात गुन्हेगारीवर नियंत्रण देण्यासाठी पोलिसांचा कस लागतो. मात्र सदर परिसर सीसीटीव्ही कॅमेऱ्याच्या कक्षेत आल्या नंतर सीसीटीव्ही कॅमेरे गावातील अंतर्गत हालचाली, गुन्हेगारी स्वरूपाची घटना घडल्यास तपासासाठी गुन्हेगाराचा माग काढण्यासाठी या सीसी कॅमेऱ्यांची मोठी मदत होणार आहे. त्याचप्रमाणे तडीपार गुन्हेगाराचा फोटो टाकून त्याचा ताबडिबक्का काढणे शक्य होणार आहे.

२८ टॅंकने पाणीपुरवठा केला जात आहे.

केंद्र सरकारच्या माध्यमातून घरोघरी नळ पाणीपुरवठा याबा, यासाठी जलजीवन मिशन अभियान

महापालिकेच्या शाळांवर आता सीसीटीव्हीचा वॉच

१२९ शाळेत ९५० सीसीटीव्ही कॅमेरे बसविले जाणार

■**ठाणे** : ठाणे महानगरपालिका शाळांमधील बालसुरक्षा अधिक सक्षम करण्यासाठी महापालिकेने आता शाळांना सीसीटीव्हीचे सुरक्षा कवच बसवण्याचा निर्णय घेतला असून ९५० सीसीटीव्ही कॅमेरे बसविले जाणार आहेत.

ठाणे महापालिका शाळांमधील विद्यार्थ्यांची त्यातही विद्यार्थीनींची सुरक्षा करण्यासाठी महापालिकेने महत्त्वाची पावले उचलली आहेत. त्यानुसार आता महापालिकांच्या १२९ शाळांमध्ये ९५० सीसीटीव्ही कॅमेरे बसविले जाणार आहेत. त्या संदर्भातील निविदा महापालिकेने काढली



आहे. यासाठी सुमारे अडीच कोटींचा खर्च अपेक्षित धरण्यात आला आहे.

बदलापूर येथील शाळेत घडलेल्या प्रकारानंतर शाळेतील विद्यार्थ्यांच्या सुरक्षेचा प्रश्न ऐरणीवर आला होता. तसेच शाळेत सीसीटीव्हीचे जाळे नसल्याचा मुद्दा देखील चर्चेला आला होता. ठाणे महापालिकेच्या माध्यमातून

यापूर्वी २६० सीसीटीव्ही कॅमेरे शाळेत बसविण्यात आले आहेत. परंतु ते कॅमेरे हे शाळेच्या एन्ट्री आणि एक्स्पीट पॉइंटवर बसविण्यात आलेले आहेत. ठाणे महापालिकेच्या ७७ इमारतींमध्ये १०६ प्राथमिक आणि २३ माध्यमिक अशा एकूण १२९ शाळा असून त्याटिकाणी २८ हजार विद्यार्थी शिक्षण घेत आहेत. त्यानुसार आता या विद्यार्थ्यांवर

आता सीसीटीव्ही कॅमेऱ्यांचा वॉच ठेवला जाणार आहे.

शालेय विद्यार्थ्यांच्या बाबतीत घडणाऱ्या चुकीच्या घटनांबाबत राज्य सरकाराने पावले उचलली आहेत. त्यामाध्यमातून शाळांमध्ये सीसीटीव्ही कॅमेरे बसविण्याचे निर्देश त्यांनी दिले आहेत. याचाच एक भाग म्हणून आता ठाणे महापालिकेच्या शिक्षण विभागाने शाळांमध्ये सीसीटीव्ही कॅमेऱ्यांचे जाळे निर्माण करण्याचा निर्णय घेतला आहे. १२९ शाळांमध्ये आता ९५० कॅमेरे बसविले जाणार आहेत. या कॅमेऱ्यांचे नियंत्रण हे शाळेतील मुख्याध्यापकांच्या ताब्यात ठेवले जाणार आहे.

पालघरमध्ये सासऱ्याने केली जावयाची हत्या... गाढ झोपेत असताना कुऱ्हाडीने केले वार

■**पालघर** : महाराष्ट्रातील पालघर जिल्ह्यातून एक धक्कादायक बातमी समोर आली आहे. पैशाचा वादावरून ७५ वर्षीय वृद्धाने आपल्या जावयाची कुऱ्हाडीने हत्या केल्याची घटना समोर आली आहे. हत्या केल्यानंतर आरोपी पळून गेला असल्याची माहिती एका पोलिस अधिकाऱ्याने एका वृत्तसंस्थेला दिली आहे. ही घटना वाडा परिसरात सोमवार आणि मंगळवारच्या रात्री घडली आहे.

४२ वर्षीय मृत व्यक्ती लोकांना नोकरी देण्याचे आव्हान देऊन पैसे घेत होता. पण तो कधीही तो नोकरी देण्याचे काम



पूर्ण करत नव्हता. अशाच प्रकारे मृत व्यक्तीने त्याच्या सासऱ्यांकडून देखील पैसे घेतले होते. याच पैशावरून दोघांमध्ये अनेकदा वाद देखील झाला. अनेकदा भांडणे देखील झाल्याची माहिती वाडा पोलीस ठाण्याचे वरिष्ठ निरीक्षक दत्तात्रेय किंदे यांनी दिली.

मृत व्यक्तीच्या नातेवाईकांनी आरोपीच्या विरोधात तक्रार दाखल केली आहे. पोलिसांनी मंगळवारी भारतीय न्याय सहितेच्या कलम १०३ (१) खून अंतर्गत एफआयआर नोंदवला आहे. परंतु, अद्याप आरोपीला अटक करण्यात आलेली नाही. पोलिसांनी आरोपीचा शोध घेण्यासाठी पोलिसांचे पथक तैनात केले आहे. लवकरच आरोपीला अटक होईल असे अधिकाऱ्याने सांगितले. या घटनेमुळे परिसरात एकच खळबळ उडाली आहे. गेल्या अनेक दिवसांपासून पालघर जिल्ह्यात मोठ्या प्रमाणात गुन्हेगारी वाढली आहे.

नेमकं काय घडलं?

दोन महिन्यांपूर्वी दोघांमध्ये पैशावरून वाद झाला. दोघांमध्ये मोठ्या प्रमाणात भांडण देखील झालं. त्यानंतर आरोपीने त्याच्या जावयावर विव्धाने हल्ला केला होता. हल्ल्यानंतर पोलिसात गुन्हा देखील दाखल करण्यात आला होता. मात्र, सोमवार-मंगळवाराच्या रात्री आरोपी हा जावयाच्या घरी पोहोचला. त्यावेळी घरी जावई गाढ झोपेत असतानाच आरोपीने त्याच्यावर कुऱ्हाडीने हल्ला केला आणि तैथून लगेच पळ काढला. त्यानंतर या घटनेची माहिती मिळताच स्थानिक पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेतली. सध्या पोलिसांनी मुतबंद रावविच्छेदनासाठी सरकारी रुग्णालयात पाठवला आहे. सध्या पोलीस आरोपी सासऱ्याचा शोध घेत आहेत.

नायजेरियावरून आला, साऊथ चित्रपटांमध्ये खलनायक बनला, घराची झडती घेताच पोलीस हादरले

■**ठाणे** : मुंबई आणि उपनगरांमध्ये गुन्हेगारीच्या घटना सुरूच आहेत. आमली पदार्थांची तस्करी रोखण्यासाठी पोलिसांनी कंबर कसली आहे, मात्र तरी देखील अशा प्रकरणांला अजूनही पूर्णपणे आळा बसला नसल्याचं चित्र आहे. आमली पदार्थांची तस्करी सुरूच आहे. वसईमध्ये गुन्हे शाखेकडून मोठी कारवाई करण्यात आली आहे. तब्बल ११ कोटी ५८ लाख रुपयांचं मेफेड्रॉन ड्रम्स जप्त करण्यात आलं आहे, या घटनेनं खळबळ उडाली आहे.

घटनेबाबत अधिक माहिती अशी की, वसईच्या गुन्हे शाखा युनिट २ ने एका नायजेरीयन नागरीकाकडून तब्बल २२ किलो ८६५ ग्रॅम वजनाचे मेफेड्रॉन ड्रम्स आणि ४८ ग्रॅम कोकेन असा ११ कोटी ५८ लाखांचा अंमली पदार्थांचा साठा जप्त केला आहे. या प्रकरणात अटक करण्यात आलेला आरोपी हा चित्रपटांमध्ये देखील काम करत असल्याचं समोर आलं आहे. त्याने काही हिंदी सिरिअल आणि चित्रपटांमध्ये तसेच काही साऊथ चित्रपटांमध्ये छोटीशी

घटनेनं खळबळ

या घटनेनं खळबळ उडाली आहे, पोलिसांनी तब्बल २२ किलो ८६५ ग्रॅम वजनाचे एम.डी. ड्रम्स जप्त केले आहे, ज्याची किंमत कोटयवधी रुपयांच्या घरात आहे.

खलनायकाची भूमिका केल्याची माहिती समोर येत आहे. ५ एप्रिल रोजी रात्री १२.१० वाजता वसईच्या गुन्हे शाखा २ च्या युनिटला एक्स्‌रशॉईन सिटी येथे व्हिक्टर नावाच्या परदेशी नागरीकाकडे ड्रम्स असल्याची माहिती मिळाली

होती. मिळालेल्या माहितीनुसार पोलिसांनी त्यांच्या घरावर छापा टाकला. त्यांच्या घराची झडती घेण्यात आली.

गुन्हे शाखा २ च्या युनिटने त्याच्या घरची झडती घेतल्यावर, त्याच्या घरी ४८ ग्रॅम वजनाचे कोकेन मिळून आले. त्याचसेवावर वरच्या रुमची चावी ही त्याच्या रूममधून पोलिसांना मिळाली. त्या घराची झडती घेतल्यावर तीथे पोलिसांना तब्बल २२ किलो ८६५ ग्रॅम वजनाचे एम.डी. ड्रम्स मिळालं आहे, तसेच ड्रम्स बनवण्यासाठी

वापरण्यात येणारं केमिकल देखील मिळून आलं, आहे. या प्रकरणात अधिक तपास सुरू आहे, या प्रकरणात आणखी कोणी आहे का? याचा शोध सुरू असल्याची माहिती पोलिसांनी दिली.



नर्सिंग अभ्यासक्रमाच्या नावाखाली विद्यार्थ्यांची फसवणूक, ठाणे स्थानक परिसरातील संस्थेच्या अधिकारी, कर्मचाऱ्यांविरोधात गुन्हा दाखल

■**ठाणे** : नर्सिंग (परिचारिका) अभ्यासक्रमाच्या नावाखाली २३ विद्यार्थ्यांची ३३ लाख १७ हजार रुपयांची फसवणूक करण्यात आली आहे. अभ्यासक्रमानंतर विद्यार्थ्यांना निकालपत्र दिली नाही. तसेच विद्यार्थ्यांची मूळ कागदपत्र देखील परत केलेली नाहीत. याप्रकरणी उडाण स्कील इन्स्टिट्यूट या संस्थेच्या अधिकारी आणि कर्मचाऱ्यांविरोधात गुन्हा दाखल झाला आहे.

ठाणे रेल्वे स्थानक परिसरातील एका इमारतीमध्ये २०२१ मध्ये उडाण स्कील इन्स्टिट्यूट ही संस्था सुरू होती. या संस्थेचे मालक राहुल झा, सौरभ सादिलिया यांच्यासह इतर कर्मचाऱ्यांवर गुन्हा दाखल आहे. विद्यार्थ्यांनी नौपाडा पोलीस ठाण्यात दिलेल्या तक्रारीनुसार, इयत्ता १२ वीचे शिक्षण पूर्ण झाल्यानंतर विद्यार्थ्यांनी विविध अभ्यासक्रमासाठी शोध सुरू केला होता. त्यावेळी त्यांना

समाजमाध्यमावर उडाण स्कील इन्स्टिट्यूट या संस्थेची जाहिरात दिसली. अनेकांनी या संस्थेत परिचारिका अभ्यासक्रमासाठी प्रवेश घेतला होता. हा अभ्यासक्रम तीन वर्षांचा असल्याचे भासवून विद्यार्थ्यांकडून संस्थेने लाखो रुपयांचे शैक्षणिक शुल्क घेतले होते. या अभ्यासक्रमात सरकारी प्रमाणपत्र दिले जाते असे ही



सांगितले होते. प्रवेश प्रक्रियेदरम्यान विद्यार्थ्यांचे १० वी आणि १२ वी इयत्ता उत्तीर्णचे प्रमाणपत्र, गुणपत्रक, शाळा सोडल्याचा दाखला संस्थेने स्वतःकडे ठेवले होते. मे २०२४ मध्ये विद्यार्थ्यांनी या अभ्यासक्रमाची परिक्षा दिली. या परिक्षेचा निकाल डिसेंबर २०२४

मध्ये लागणार असल्याचे सांगितले होते. डिसेंबर महिन्यात विद्यार्थ्यांना परिक्षेचा निकाल हाती मिळाला नाही. त्यामुळे विद्यार्थ्यांनी याबाबत संस्थेच्या अधिकार्यांना विचारले असता, त्यांनी महाराष्ट्र नर्सिंग कॉन्सिल नोंदणीसाठी २० हजार रुपये लागतील असे सांगितले. त्यामुळे काही विद्यार्थ्यांनी

२० हजार रुपये संस्थेतील अधिकारी सौरभ याच्या बँक खात्यात जमा केले. परंतु त्यानंतरही विद्यार्थ्यांना प्रमाणपत्र मिळाले नाही. याबबत विद्यार्थ्यांनी संस्थेच्या अधिकार्यांना विचारले असता, त्यांनी उडवा-उडवीची उत्तरे देण्यास सुरुवात केली.

फसवणूक होत असल्याने काही

विद्यार्थ्यांनी संस्थेच्या कार्यालयात जाऊन विचारणा करण्याचा निर्णय घेतला. परंतु संस्थेला टाळे लागले होते. विद्यार्थ्यांनी संस्थेतील अधिकारी सौरभ सादिलिया याला संपर्क साधला. त्याचा मोबाईल क्रमांक बंद होता. त्यानंतर त्यांनी संस्थेचा मालक राहुल झा याला संपर्क केला. परंतु

त्याचाही मोबाईल क्रमांक बंद होता. आपली फसवणूक झाल्याचे लक्षात आल्यानंतर विद्यार्थ्यांनी याप्रकरणी नौपाडा पोलीस ठाण्यात तक्रार दाखल केली आहे. आतापर्यंत २३ विद्यार्थ्यांनी तक्रार दाखल केली असून त्यांची ३३ लाख १७ हजार ८५० रुपयांना फसवणूक झाल्याचे समोर आले आहे.

डोंबिवलीत तीन जणांकडून शेअर गुंतवणुकीत एक कोटीहून अधिक रकमेची फसवणूक... २ अटकेत, एकाचा शोध सुरू

डोंबिवली पूर्वतील ठाकुरली इड्डाण पुलाजवळील एका सोसायटीत ग्रोथअप इंडिया आणि अर्थयुक्ती कन्सलटिंग नावाने एजन्सी सुरू करून या माध्यमातून गुंतवणूकदारांना शेअर गुंतवणुकीचे मार्गदर्शन आणि शेअर बाजारात गुंतवणूक करून वाढीव परताव्याचे आभिश तीन जणांनी दाखविले. या माध्यमातून एक कोटी २३ लाखांची गुंतवणूक स्वीकारून गुंतवणूकदारांना विहित वेळेत त्यांचा परतावा दिला नाही. आपली फसवणूक झाल्यावर गुंतवणूकदारांनी

रामनगर पोलीस ठाण्यात तक्रार केली आहे. पोलिसांनी गुन्हा दाखल करून ग्रोथअप इंडिया आणि अर्थयुक्ती कन्सलटिंगचे संदीप जोशी (३६) आणि संकेत जोशी (४५) यांना अटक केली आहे. पोलिसांनी त्यांना कल्याण जिल्हा व सत्र न्यायालयात हजर केले. न्यायालयाने त्यांना ११ मार्चपर्यंत पोलीस कोठडीत ठेवण्याचे आदेश दिले. याप्रकरणातील तिसरा गुंतवणूक सल्लागार अनिकेत मुजुमदार यांचा पोलीस शोध घेत आहेत. डोंबिवली पूर्वतील स. वा. जोशी शाळेच्या बाजूला असलेल्या एका सोसायटीत या दोघी गुंतवणूकदार संस्थांची कार्यालये होती. या

कार्यालयांभोवती शेअर बाजाराचे प्रशिक्षण देणारी फलकबाजी करण्यात आली होती, असे पोलिसांनी सांगितले. पोलिस उपायुक्त अतुल झेंडे यांनी माध्यमांना सांगितले, डोंबिवलीतील संदीप, संकेत जोशी आणि अनिकेत मुजुमदार यांनी शेअर बाजारात गुंतवणूकविषयक मार्गदर्शन वर्ग सुरू केले होते. आणि शेअर बाजारात गुंतवणूक केल्यास १० टक्के परताव्याचे आभिश दाखवून मार्गदर्शन वर्गात येणाऱ्या विद्यार्थी, नागरिकांकडून दहा टक्के परताव्याचे आभिश दाखवून गुंतवणूक स्वीकारली होती. गुंतवणूकदारांना उरलेल्या वेळेत ग्रोथअप आणि अर्थयुक्त एजन्सीच्या सल्लागारांनी

गुंतवणुकीवरचा दहा टक्के परतावा देणे अपेक्षित होते. वारंवार तपादा लावूनही तिन्ही गुंतवणूकदार विद्यार्थ्यांना वाढीव परतावा देण्यावरून उडवाउडवीची उत्तरे, टाळेकाळ करत होते. तिथेजण आपली फसवणूक करत आहेत याची जाणीव झाल्यावर गुंतवणूक केलेल्या दहा जणांनी रामनगर पोलीस ठाण्यात जाऊन तक्रार केली. पोलिसांना गुंतवणूकदारांनी सर्व प्रकारची सबळ माहिती उपलब्ध करून दिली. रामनगर पोलिसांनी तात्काळ गुंतवणूकदार मोठे सावंत यांच्या तक्रारीवरून संदीप जोशी, संकेत जोशी आणि अविनाश मुजुमदार यांच्या विरुद्ध तक्रार केली. पोलिसांनी संदीप आणि संकेत जोशी

यांना तात्काळ अटक केली. मुजुमदारचा शोध पोलीस घेत आहेत. ही तक्रार दाखल होताच इतर गुंतवणूकदारांनी या तिघाविरुद्ध रामनगर पोलीस ठाण्यात तक्रारी केल्या, असे उपायुक्त झेंडे यांनी सांगितले. हा गुंतवणूक उपायुक्तांनी वर्तविले. वाढीव परतव्याचे आभिश दाखवून कोणी गुंतवणूक करण्यास सांगत असेल तर त्या आगिपाला बळी पडू नका. कोणी फसवणूक करत असल्याचे निदर्शनास आल्यास तात्काळ जवळच्या पोलीस ठाण्याला कळवा, असे आवाहन पोलीस उपायुक्त अतुल झेंडे यांनी नागरिकांना केले आहे.

हे दैनिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय - गाला नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजूला, गेट नं. २, गोरेगाव (पूर्व) मुंबई 400063 (महाराष्ट्र) , येथे छापून रुम नं. १03, कुणाल कुटीर बी विल्डींग, नवघर रोड, हनुमान मदिराजवळ, भाईदर (पूर्व), जि. ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिद्ध केले. संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहिल, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणाऱ्या बातम्या /लेख / जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक, आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहिल.) भ्रमणध्वनी - ७४००००१४७४. Email : marathiekikaran2021@gmail.com

Printed , Published and Owned by **Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik**. Printed at **SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE - Gala No. 4, Near N.K. Industrial Estate, Near Pravasi IndustrialEstate, Gate No.2, Goregaon (E), Mumbai 400 063, Maharashtra**, Published at Room No. 103, Kunal Kutir, B Building , Navghar Road, Near Hanuman Mandir, Bhayander (East) Dist - Thane, PinCode 401 105, Maharashtra. Editor : Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik, Mo.7400001474, Email Id : marathiekikaran2021@gmail.com